

ar-Radd 'alâ al-Ahbâsh

[Avfärdandet av al-Ahbâsh]

Författare: Imâm Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî

Källa: Kassetbandet *ar-Radd 'alâ al-Ahbâsh*

Översättare [ev. fotnoter]: Abû Usâmah Adîb bin Hamzeh el-Sâbi

Layout: 'Abdullateef Allundî

www.darulhadith.com

Fråga – Ahbâshs uttal om Allâh.....	3
Svar - Förtydligande av Ahbâshs tro	4
Inledning.....	4
Skillnaden mellan den lärde och okunnige	5
Två sorters lärda	6
Ahbâsh ämnar uppnå falskhet med Sanningen	7
Två grupper tillskriver Allâh en plats.....	9
Tjänarinnan – Var är Allâh?	13
Allâhs Hand.....	18

Fråga – Ahbâshs¹ uttal om Allâh.

Vår Shaykh, en del Ahbâsh-elever till Abdullâh al-Habashî har diskuterat med några av detta lands kvinnor genom deras instinkt (Fitrah). De talar med dem genom att till exempel säga:

”Vem skapade platsen”?

Och då svarar kvinnorna:

”Allâh”.

Då säger denne habashin:

”Är det tillåtet att Allâh som skapat platsen är inne i denna plats”?

Då svarar kvinnan:

”Nej naturligtvis inte”.

Då säger han:

”Då är Allâh inte begränsad av något, Han är inte i det övre och inte i det undre, inte fram och inte bak, inte till höger och inte till vänster. Och likaså gällande alla egenskaper”.

Han säger:

”Att den kända handen är den som människorna har, är det då tillåtet för skaparen att ha något mänskligt, då Han är tjänarnas Herre”?

Ge oss nytta djazâkum Allâhu khayr.

¹ Ahbâsh är en sekt grundad av Abdullâh al-Habashî från Etiopien. Den som tillhör dem brukar kallas för Habashî (Ahbâsh i plural). De har många vilseledande uppfattningar i sin trosuppfattning, såsom att man får lov att söka hjälp av de döda, komma med nya frågor i religionen och så vidare. Dessutom har de en förvrängd uppfattning om Allâhs namn och egenskaper och anklagar den som tror på att Allâh är i himlen, för att vara otrogen. (Maktabah Dârul-Hadîth)

Svar - Förtydligande av Ahbâshs tro

Inledning

Imamen al-Albani svarar:

All lovprisan tillhör Allâh. Vi lovprisar Honom, söker skydd hos Honom och söker Hans förlåtelse. Vi söker beskydd hos Allâh från det onda i oss själva och från synderna i våra gärningar. Den som Allâh vägleder kan ingen vilseleda och den som Allâh vilseleder kan ingen vägleda. Och jag bevittnar att det inte finns någon (äkta) gud utom Allâh, Den Ende som inte har någon like, och jag bevittnar att Muhammad är Hans slav och sändebud.

Troende! Frukta Allâh så som det åligger er att frukta Honom och dö inte i ett annat tillstånd än som muslimer.

Människor! Frukta er Herre som har skapat er av en enda varelse och av denna har skapat dess make och låtit dessa två (föröka sig) och sprida sig (över jorden) i väldiga skaror av män och kvinnor. Frukta Allâh, i vars namn ni innerligt och enträget ber varandra (om hjälp), och (visa aktning för) de nära släktbanden. Allâh vakar över er.

Troende! Frukta Allâh, var rättframma (i ert tal) och håll er till sanningen; då skall Han hjälpa er att leva ett rättskaffens liv och ge er förlåtelse för era synder. Den som lyder Allâh och lyder Hans sändebud har uppnått en stor seger.

Vidare, så är sannerligen det bästa talet, Allâhs tal, och den bästa vägledningen, Muhammads (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) vägledning. De ondaste sakerna är de nyuppkomna, varje nyuppkommen sak är bid´ah (innovation), varje bid´ah är vilseledning och varje vilseledning leder till helvetet.

Innan jag börjar svara på denna fråga ska jag lugna alla muslimer, de närvarande och de frånvarande, männen och kvinnorna, att Allâh (tabâraka wa ta´âlâ) är fri från alla platser. När man nämner platsen avses det som inte existerade och därefter skapade Allâh (´azza wa djall) och skapade en plats till alla dessa skapelser av människor, djinner och änglar. Men ordet dessa människor nämner, och de är kända hos kunskapens folk för att uppväcka en dålig Sunnah, hämtad av retorikens kunskap som bygger på förståndet. Om ändå detta förstånd vore ett enda förstånd hos alla människor, bland muslimerna och icke-muslimerna, mellan de rättfärdiga och de orättfärdiga. Om ändå detta förstånd vore ett enigt förstånd så att det varit korrekt för varje förständig att återgå i domar till det. Men förstånden skiljer sig mycket från varandra. Därför är detta en mycket stor dumhet av de där som tillskriver sig islam, med uppriktighet eller inte, deras räakenskap är hos Allâh. Om förståndet varit enigt hade de haft ett litet skäl att döma efter sitt förstånd, men förståndet skiljer sig mellan – som vi sade, och jag vill inte upprepa detaljeringen – mellan den rättfärdige och den orättfärdige.

Skillnaden mellan den lärde och okunnige

Nu ska jag nämna en annan skillnad. Ett lärt förstånd skiljer sig väldigt mycket från ett okunnigt förstånd. Jag avser inte ett förstånd som är lärt inom Sharî'ah, utan jag avser ett förstånd som är lärt inom vilken kunskap som helst. Det skiljer sig väldigt mycket från ett annat förstånd, som inte är lärt inom den kunskap den första personen har förstånd om. Exempelvis, den förståndige läkaren kan inte dela sitt förstånd och sin kunskap med den som inte delar honom i läkaryrket, och vice versa. Den som exempelvis är lärd inom fysik eller kemi kan inte delas av den som är lärd inom läkaryrket. Slutligen säger vi att det inte är möjligt att den förståndige och lärde inom Boken och Sunnah är som den förståndige men okunnige inom Boken och Sunnah. Ämnet är viktigare än denna uppdelning och denna förklaring. Den förståndige och lärde inom Boken och Sunnah och enligt Salaf us-Sâlihs metodik, hans förstånd kan inte vara som den vars förstånd förlitar sig på sitt eget förstånd i förståelsen av Boken och Sunnah, och inte i sitt förstånd går tillbaka till det Salaf us-Sâlih var upprättade på.

Två sorters lärda

I slutet av denna uppdelning finns det alltså två lärda inom Boken och Sunnah. En av dem förlitar sig i sin förståelse av Boken och Sunnah på Salafiyyahs berättelser (Âthâr) som först och främst återgår till profetens (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) Sahâbah, de första och därefter till de som följde dem i godhet, fram till domedagen. Denna, som förlitar sig på Boken och Sunnah och enligt denna Salafi-metodik, hans förstånd skiljer sig helt och hållet från den andre som förlitar sig på Boken och Sunnah, men förlitar sig på sin egen förståelse av Dem, och inte på Salafs förståelse av Dem. Dessa människor, som är de senare lärda inom retoriken eller gamla lärda inom retoriken, alla dem dömer enligt sitt förstånd. Om det bara vore så att deras förstånd endast förlitade sig på Boken och Sunnah, och inte som den första gruppen som förlitar sig på Boken och Sunnah och enligt Salaf us-Sâlihs förståelse. Jag vet inte om det här krävs av mig att stanna upp lite för att visa skillnaden mellan de två personerna; den förste som förlitar sig på Boken och Sunnah med Salaf us-Sâlihs förståelse och den andre som förlitar sig på Boken och Sunnah men utan att vända sitt huvud, förstånd och sin förståelse åt det Salaf us-Sâlih var upprättade på. Kanske behöver detta inget förtydligande eller så krävs det. Om denna uppdelning är tydlig för våra närvarande bröder och våra närvarande och frånvarande systrar, så säger jag:

Detta är en filosofi som vi känner till sedan tidigare då de förlitar sig *på tal*, och jag säger inte *på förståndet*, enligt den tidigare förklaringen, utan endast enligt *sitt förstånd*. De vill göra Allâh fri från platsen, medan Han är fri från platsen. Enligt domen av Allâhs (´azza wa djall) uttal:

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

”Ingenting är som Han”²

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ

”Och av Hans kunskap kan de inte omfatta mer än Han tillåter”³

² Ash-Shûrâ 11.

³ Al-Baqarah 255.

Ahbâsh ämnar uppnå falskhet med Sanningen

Oavsett vilken islamisk sekt man tillhör, tror man att Allâh (‘azza wa djall) fanns och ingenting fanns med Honom, vilket vi alla vet. Det fanns varken tid eller plats. Därefter skapade Allâh (‘azza wa djall) tiden och platsen. Därför finns det ingen tvekan och inget tvivel om att Allâh (‘azza wa djall) inte befinner sig på en plats. Vad man måste uppmärksamma är att detta Habashî-ord, om det stämmer att de säger så, visar sig vara ett sanningens ord som man vill uppnå falskhet med, dvs. deras uttal:

”Att platsen är skapad och det är inte förståndigt att Allâh är inne i det skapade”.

Detta är sant, men det är ett sanningens ord som man vill uppnå falskhet med. Vad är det falska som önskas med detta ord? De vill avsätta Allâh (‘azza wa djall) från Sina Egenskaper och Sina Namn. De som Han (tabâraka wa ta’âlâ) tydliggör i Qur’ân och den autentiska Sunnah. Vi är överens med dem om att Allâh inte befinner sig på en plats, men är de överens med oss i vad Allâh (‘azza wa djall) säger i Qur’ân:

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

”Den Nåderike har rest Sig över tronen”⁴

Säger de med oss som i den ädla âyah:

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ

”De goda orden stiger upp till Honom och de goda handlingarna lyfter upp det”⁵

Säger de med oss, såsom vår Herre sade:

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

”Till Honom stiger änglarna och Rûh (Gabriel) upp under en dag vars längd är femtiotusen år”⁶

Säger de som vi säger? Svaret är tyvärr nej. Därmed är det ett sanningens ord, vilket man vill uppnå falskhet med. Nu kommer det att förtydligas för er och var och en som hört någon av dessa Ahbâshs misstänksamheter. Vi säger att Allâh (‘azza wa djall) beskrivit Sig i dessa och andra âyah och i väldigt många ahâdîth med att Han har den Upphöjda egenskapen, att Han (tabâraka wa ta’âlâ) har egenskapen av Upphöjdhet. Utan tvekan att den som gör salâh och säger:

”Subhâna rabbi al-A’lâ (Stor i Sin Härlighet är min Herre, Den Högste)”

⁴ Tâ-Hâ 5.

⁵ Fâtir 10.

⁶ Al-Ma’âridj 4.

och det är av gott uppförande vid läsning i Qiyâm al-Layl i de nattliga bönerna att då imamen läser:

”Sabbih isma rabbikal-A’lâ (Prisa din Herres, Den Högstes, Namn)”

att de som ber bakom honom säger:

”Subhâna rabbi al-A’lâ (Stor i Sin Härlighet är min Herre, Den Högste)”

och liknande av många texter i Boken och Sunnah som är ett absolut bevis på att Allâh (‘azza wa djall) har egenskapen av Upphöjdhet över alla skapelser.

Säger de med sitt uttal att Allâh inte befinner sig på en plats, att Allâh har rest sig över tronen? Det säger de inte och orsaken kan vara en av två och det är som man säger:

”Den sötaste av dem är besk”

Antingen beror det på en avvikelse i tankesätt och förstånd, ja till och med en brist i förstånd och förståelse, och antingen är avsikten en rasering av islam från dess starkaste sida, dvs. trosuppfattningen, som har med Allâh (tabâraka wa ta’âlâ) att göra. Såsom ni fått veta är den sötaste av dem besk. Vare sig detta uttal de har att förneka det Allâh (‘azza wa djall) förtydligt i dessa ayât och texter vi nämnt och de vi inte nämnt, att Allâh har den Upphöjda egenskapen. Deras förnekelse av denna egenskap beror antingen på en brist i förstånd, förståelse och kunskap eller så beror den på ett bedrägeri mot islam och muslimerna. Den sötaste av dem är besk.

Vi säger nu att Allâh inte befinner sig på en plats som Han skapat efter att den varit icke existerande. Detta är en verklighet det inte råder någon misstanke och inget tvivel om. Men är Allâh (‘azza wa djall) över alla skapelser utan att befinna sig på en plats. Det finns inget förhållande mellan de båda, och här visar sig deras okunnighet eller bedrägeri. Det finns absolut inget förhållande mellan att fastställa den Upphöjda egenskapen till Allâh (‘azza wa djall) över alla skapelser och mellan att Han ska vara på en plats. Då man säger en plats avses något som tidigare inte existerade och därefter skapades av Allâh (‘azza wa djall). De som då börjar sitt uttal med filosofiskt uttal:

”Är platsen skapad eller inte skapad”?

”Jo, den är skapad”.

”Lämpar det sig för Allâh (‘azza wa djall) att befinna sig på en plats som Han skapat?”

”Svaret är att det inte är lämpligt”.

”Därmed, hur kan det då sägas att Allâh befinner sig på en plats”?

Två grupper tillskriver Allâh en plats

Vi säger:

Ingen muslim säger att Allâh befinner sig på en plats, förutom de som avvikit från Boken och Sunnah. Här finns det två grupper, en som fastställer en plats till Allâh och ni har kanske hört detta fastställande av dem som förhåller sig till Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ah bland oss. Vi behöver inte ta er långt bort. Många gånger har någon av oss med sina egna öron hört en muslim uttala sig, och inte en Habashî, många gånger har vi hört dem säga:

”Allâh befinner sig överallt”

”Allâh befinner sig i allt skapat”

Detta har absolut inget att göra med muslimernas trosuppfattning och detta är antingen trosuppfattningen hos den ene eller andre av två grupper, som avvikit från den korrekta trosuppfattningen. Som vi nämnt tidigare råder det inte något tvivel att Allâh har rest Sig över tronen. De är de tidigare och senare Mu' tazilah. De gamla Mu' tazilah uttrycker klart och tydligt att Allâh befinner sig överallt. Den andra gruppen är en som idag inte känns till vid namnet Mu' tazilah, utan vid ett annat namn. De är en av Khawâridjs grupper och vi känner alla till en liten del av deras historia och deras avvikelse från den korrekta trosuppfattningen. Gruppen som existerar idag är de kända som Ibâdiyyah. Ibâdiyyah idag bär Mu' tazilahs trosuppfattningen, dvs. att Allâh befinner sig överallt.

Vi ska nu inte tala om dem, för ni vet att de ogiltigförklarar då de inskränker Allâh ('azza wa djall) i alla platser. Men tyvärr måste ni lägga märke till det och komma ihåg att dessa Ahbâsh och deras likar, då de träffar en del muslimska män och kvinnor, får dem att tvivla på sin korrekta trosuppfattning, dvs. att Allâh ('azza wa djall) rest Sig över tronen. Hur (Han gjorde det) kan man inte fråga som ni känner till, och det är ett annat ämne.

Istället för att rätta till det vi idag hör sägas i Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ahs sittningar, att Allâh befinner sig överallt, istället för att rätta till detta fel, rättar de en korrekt trosuppfattning och kallar det för att rätta till detta fel. De gamla Mu' tazilah och de, som dem av senare Ibâdiyyah, säger tydligt att Allâh finns överallt, vilket är en vilseledning utan dess like.

Vi kan stanna till för att förklara lite om denna vilseledning. Gällande den andra gruppen så är det dem som säger att Allâh absolut inte befinner sig på en plats, vare sig platsen är befintlig, dvs. var icke existerande för att sedan ha skapats av Allâh eller en plats som inte är skapad. Alla vet, som jag tidigare nämnde för er att Allâh ('azza wa djall) fanns utan tid och utan plats.

Var Han i en plats?

Om det avsedda med en plats är platsen som är skapad, så Allâh förbjude!

Han fanns och inget alls fanns med Honom. Men Han fanns och fanns i en plats och om man med ordet plats avser något skapat så Allâh förbjude! Men Han fanns i detta icke existerande som han därefter skapade och gjorde en del av det skapat genom är säga: *Bli till!* Så blev det till. Allâh fanns och är i detta avseende fortfarande såsom Han var, dvs. inte i en skapad plats. Detta är väldigt tydligt.

Den andra gruppen förnekar att Allâh är såsom Han var i evigheten, dvs. inte i en plats. Därför fastställer de inte den Upphöjda egenskapen över alla skapelser. De har ett uttal som är ett av de falskaste uttal en otrogen (kâfir) kan ha. Jag säger inte muslim. Den andra gruppen som skiljer sig från Mu´ tazilah i sin vilseledning.

Ni vet nu att Mu´ tazilah säger att Allâh finns överallt. Det är vilseledning. En tydlig sådan som inte behöver förklaras nu åtminstone.

De där som säger att Allâh inte befinner sig på en plats, såsom Mu´ tazilah och Ahbâsh säger, de säger inte att Allâh har den Upphöjda egenskapen över alla skapelser, som ingen utom Allâh vet tillvägagångssättet till.

Vad säger de?

De säger, och lyssna nu och var uppmärksamma och det är Ahbâshs trosuppfattning, så jag ber den som fått höra deras viskningar att känna till resultatet av deras viskningar, och det är ett förnekande av Skaparen. Ett förnekande av Skaparen och en väg till fullständig ateism. Det är kommunisternas, ateisternas, kättarnas och de otrognas rättskola. De som säger att det inte finns något annat än det materiella.

Lyssna nu på hur de beskriver sin Herre:

”De säger att Allâh (tabâraka wa ta´ âlâ), inte är uppe och inte nere, inte till höger och inte till vänster, inte fram och inte bak, inte inne i skapelsen och inte utanför den”.

Vi är överens med dem om att platsen är skapad och det är världen, och Allâh är inte inne i världen. Men gällande att de säger att Han inte heller är utanför världen; det är ateismen och det är den fullkomliga förnekelsen. En del av dem lade till i sitt drunknande i avsättandet och förnekandet och sade efter att de sagt: inte inne i världen och inte utanför den, då sade de:

”Inte sammanbunden med den och inte separerad från den”

Detta är förnekandet och det är vad alla ateister säger. Jag skulle vid detta tillfälle vilja berätta om en diskussion som inträffade mellan Sheikh ul-Islâm ibn Taymiyyah (rahimahullâh) och må han för islam och muslimerna bli belönad, och en del av retorikens lärda, såsom dessa Ahbâsh. De hade anmält Sheikh ul-Islâm ibn Taymiyyah till landets domare på den tiden i Damaskus, för att han sade så och så och förkroppsligar och de anklagade honom för sådant han inte hade. De begärde att det skulle anordnas ett möte för att ha en diskussion med honom. Amiren gick med på det och kallade Sheikh ul-Islâm ibn Taymiyyah och de som skilde sig från honom. Så de satte sig framför amiren och han hörde dessa sheikhers påståenden och hörde av Sheikh ul-Islâm ayât och ahâdith som till Allâh fastställer den Upphöjda egenskapen över Sin skapelse, med en total friförklaring, såsom tydliggörs i Qur’ân att:

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
”Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt”⁷

När han hörde sheikhens ord från ett håll och de andra lärdas ord från andra hållet sade han, och detta visar på ett utmärkt förstånd och en utmärkt vishet, han sade:

”De där är ett folk som övergett sin Herre”

Det är ett sanningens ord. Folk som om sin Herre förkortat säger, för det finns inget behov av att repetera vad som sagts. Det räcker att ni kommer ihåg resultatet:

”Inte inne i världen och inte utanför den. Inte sammanbunden med den och inte separerad från den”

Den amiren talade sanning då han om det folket sade:

”De är ett folk som övergett sin Herre”

Om vi skulle säga till den mest värtalige mannen i det arabiska språket att beskriva det icke existerande, som inte finns till hade han inte klarat av att beskriva det bättre än hur de där beskriver sin Gud och Herre.

Det icke existerande är det som inte finns inne i världen och inte utanför den. Är Allâh sådan? Allâh förbjude!

Allâh fanns och inget fanns med Honom. Därför sade Sheikh ul-Islâm ibn Taymiyyah då han beskrev de båda grupperna, att förkroppsligarna, de som liknar Allâh vid en del av Sina skapelser, de som dessa Ahbâsh gömmer sig bakom, då de förnekar att Allâh t.ex. har Handens egenskap som Han nämner i Qur’ân eller andra egenskaper som vi ska nämna inom kort (in shâ Allâh). Ibn Taymiyyah beskrev de där förkroppsligarna med en ytterst precis beskrivning, såsom han beskrev förnekarna. Han jämförde de båda grupperna och slog samman dem i en beskrivning där det gemensamma mellan dem är vilseledning. Han sade:

”Förkroppsligaren dyrkar en avbild och förnekaren dyrkar något icke-existerande”

Detta är sanningen. Förkroppsligaren dyrkar en avbild. Allâh är inte som en kropp, Allâh förbjude. Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt.

Men gällande förnekaren så dyrkar han något icke-existerande.

På vilket sätt?

”Inte inne i världen och inte utanför den, inte sammanbunden med den och inte avbruten från den”

⁷ Ash-Shûrâ 11.

Detta är Mu' tazilâhs och filosofernas trosuppfattning och till dem tillhör dagen Ashâ' irah och en del av de tidigare Maturidiyyah. Även det allmänna hos dagens Maturidiyyah, som inte säger sanningens ord, vilket en del av de forna Maturidiyyah sade som höll fast vid Salaf us-Sâlihs vägledning. En av dem sade med sanning:

”Och tronens Herre är över tronen, men utan beskrivning av förmåga och sammanbundenhet”.

Alltså att Allâh (‘azza wa djall) såsom Han sade, inte är i behov av världen. Allâh (‘azza wa djall) reste Sig över tronen, dvs. reste sig över hela skapelsen. Inte för att Han är i behov av den utan för att Han ska vara Den Vakande och Den härskande över hela Sin skapelse.

Här kan vi säga till dessa Ahbâsh och deras likar av dem som gått vilse från Salafs us-Sâlihs trosuppfattning, att Allâh (‘azza wa djall) reste Sig över tronen enligt Den Ädla Qur’ân och Salaf us-Sâlihs tolkning.

Ni säger att Allâh (‘azza wa djall) inte befinner sig på en plats, och ni säger: är det då tillåtet för en muslim att fråga: Var är Allâh?

Här kommer skynket att öppna sig för dessa som döljer sig bakom att avsäga Allâh (‘azza wa djall) från den skapade platsen. Men vi frågar dem, befinner Allâh (‘azza wa djall) Sig i himlen? Med vetskap om att Profeten (salla Allâhu ‘alayhi wa sallam) är den som visade vägen för oss muslimer som följer Boken och Sunnah och Salaf us-Sâlihs metodik att fråga den vi tvivlar på, ifall han tror på Allâh (‘azza wa djall):

”Var är Allâh”?

Och därmed blev det visat för oss hur man ska svara, vilket ska vara att:

”Allâh är i himlen”.

Tjänarinnan – Var är Allâh?

Men detta kräver ett förtydligande, dvs. när vi säger att Allâh är i himlen. Och det kommer jag att göra, men Allâhs vilja, efter att jag påmint mina lyssnande bröder och systrar om en hadîth, rapporterad av imamerna i sina böcker och vilken de lärde inom hadîth och tolkning, samt de fyra lärda imamerna inom Fiqh och andra är överens om, är autentisk. Imâm Muslim, som är av hadîthens folk rapporterade den i sin Sahîh och innan honom Imâm Mâlik i sin Muwattah och efter honom Imâm Ahmad i sin Musnad och många, många andra av dem som följde dem i godhet.

Den hadithen har rapporterats med en autentisk kedja av Mu´âwiyah ibn al-Hakam as-Sulamî (raddi Allâhu ta´âlâ ´annhu) att han en dag gjorde Salâh bakom profeten (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) när en man vid hans sida nös och medan han gjorde Salâh sade han till honom:

”Yarhamak ullâh (må Allâh förbarma Sig över dig)”.

Då tittade de på honom i sina ögonvrår (dvs. de övriga som gjorde Salâh) för att tysta honom, men det verkar som om han var ny i islam, ny i kännedom och domarna som har med Salâh att göra och därför hade han inte tålmod med dem när han såg att de tittade på honom för att tysta honom. Då sade han med en hög röst:

”Elände över mig, varför tittar ni på mig”.

Då började de slå på sina lår och försöka tysta honom. Då var det som om han förstod att han gjort fel och nämnde av profetens (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) vägledning och vänlighet mot honom och sade:

”Så när Allâhs sändebud (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) var klar med Salâh kom han till mig, och vid Allâh, han varken gjorde mig ledsen, irriterades av mig, slog mig eller förolämpade mig, utan han sade till mig (i betydelse):

”Detta är Salâh. Här passar sig inget av människornas tal, det består av Förhärligande av Allâh (Tasbîh), Förklarande av Allâhs Storhet (Takbîr) och Lovprisande av Allâh (Tahmîd)””.

När denna man såg denna vänlighet, och han är den som världarnas Herre i Den Ädla Qur’ân beskrev som:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

”och sannerligen har du en utomordentlig karaktär”⁸

Då han såg denna vänlighet i lärande hos honom, fann han ett begär att lära sig mer efter att han fått reda på att han gjort fel i Salâh, där han talade medan det inte är tillåtet att tala. Han sade:

⁸ Al-Qalam 4.

”Allâhs sändebud, bland oss finns det folk som använder sig av Omen”.

Han sade (i betydelse):

”Låt det inte vända dem bort (från sin fria gärning)”.

Han sade:

”Det finns bland oss folk som går till spåmän”.

Han sade (I betydelse):

”Gå inte till dem”.

Han sade:

”Det finns folk bland oss som drar linjer i sanden”.

Han (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Där fanns en profet som drog linjer, så om de gör det såsom de gjorde är det tillåtet”.

Han sade:

”Allâhs sändebud – och här kommer poängen, och det som nämnts kräver ett eller flera föredrag i sig, men poängen är följande – Han sade: Allâhs sändebud, jag har en tjänarinna som vallar får åt mig vid Uhud, och en dag hade vargen tagit ett får från flocken. Jag är en man som blir arg på samma sätt som människorna blir, så jag slog till henne och ska frige en slav. Då sade han (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) (i betydelse):

”Hämta henne till mig”.

När hon kom sade han (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) till henne (i betydelse):

”Var finns Allâh”?

Hon sade:

”I himlen”.

Då sade han till henne (i betydelse):

”Vem är jag”?

Hon sade:

”Du är Allâhs sändebud”.

Då sade han till hennes husbonde (i betydelse):

”Frige henne, hon är en troende kvinna”.

Denna hadîth är muslimernas lärde, i sina olika specialiteter, såsom lärda inom hadîth, och detta är deras specialitet, de lärda inom tolkning (tafsîr), de lärda inom Fiqh, de lärda inom Tawhîd, alla är överens om att denna hadîth är autentisk.

De enda som inte är överens med dem är de lärda inom retorik, vilka låtit det stiga åt deras huvuden och som följer sina lustar. Det är de som svarar mot denna hadîth med sina hjärnor, de hjärnor som ni fått vetskap om, inte har något värde.

Denna hadîth har gjort det till Sunnah för oss att det är tillåtet för oss att fråga dessa Ahbâsh och deras likar av Mu’ tazilahs efterföljare, eller Ibâdiyyah, var är Allâh? Du kommer då att se dem förvirrade. De säger att denna fråga inte är tillåten, men de är okunniga om att profeten (salla Allâhu ‘alayhi wa sallam) är den som gjorde det till Sunnah för sin Ummah. De svarar alltså mot sin profet, vilken de påstår sig tro på.

Därefter var svaret av tjänarinnan:

”Allâh är i himlen”

Ni kanske inte tror på detta, men boken finns, en del av de lärde i vår tid säger att uttalet att Allâh är i himlen är Djahiliyyahs⁹ trosuppfattning och inte muslimernas trosuppfattning och att detta uttalet, att Allâh är i himlen är vad världarnas Herre berättade om dem i Den Ädla Qur’ân.

Allâh är som ni vet från Sûrah tabârika:

أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ أَمْ
أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ
نَذِيرٍ

*”Kan ni vara säkra på att Han, som är i himlen, inte låter jorden (rämna under er och) uppsluka er? Se hur den (redan) skälver och skakar? Eller kan ni vara säkra på att Han, som är i himlen, inte släpper lös en storm över er, så våldsamt att ni förstår (allvaret i) Min varning”?*¹⁰

Det finns en annan grupp som är närmare vägledning och längre bort från vilseledning än den första gruppen, dvs. de som säger att uttalet att Allâh är i himlen är Djahiliyyahs uttal. De misstolkar denna âyah genom att säga att den som är i himlen betyder änglarna. Detta är vad som kallas för metaforer (Madjâz). De använder metaforer för att avsäga de Gudomliga Egenskaperna. Det finns många ahâdith som avsäger misstolkningar som denna. En av dem är hadithen som är spridd bland människorna idag, men de flesta människorna vet inte, de förstår inte vad det är de säger. Hadithen lyder som följande (i betydelse):

⁹ Tiden före islam.

¹⁰ Al-Mulk 16-17.

”De förbarmande förbarmas av Den Barmhärtige, visa barmhärtighet mot den som är på jorden (fil-ard) så kommer Den i himlen (fis-samâ’) att visa förbarmande över er”.

Vem är det som är i himlen? Det är Allâh. Vem är det som är på jorden? Allâhs skapelser, såsom människor, djur osv. Eftersom denna hadîth förtydligar den avsedda betydelsen av Hans (ta’âlâ) uttal:

”I himlen”

”Kan ni vara säkra på att Han, som är i himlen”

Detta är vad jag sade tidigare att vi kanske blir tvungna att förtydliga betydelsen av, i himlen. I (fi) i det arabiska språket kommer ibland i betydelsen av adverbial (tharfiyyah) och ibland i en annan betydelse som prepositioner (hurûf ul-djarr). Det kan komma som betydelsen, på. Har då ”i” i versen här betydelsen av adverbial. Svaret är nej.

Här tror de lärde inom retorik att om de förnekar att Allâh är i himlen, att de gjort Honom fri från det. I verkligheten har de gjort Honom fri från deras inkorrekta förståelse av âyahn. De förnekade att säga såsom Allâh sade, att Allâh är i himlen. De förstod inte betydelsen att Allâh är i himlen betyder: På himlen. Och med detta får denna âyah samma betydelse som den tidigare hadîthen:

”Visa barmhärtighet mot den som är på jorden (fil-ard) så kommer Den i himlen (fis-samâ’) att visa förbarmande över er”.

Det avsedda med den som är på jorden är inte den som är inne i jorden, såsom maskar, insekter och annat, utan betydelsen är mycket tydlig, dvs. den som är på jorden, den ni handskas med, såsom människor och de djur Allâh har gett er. Visa barmhärtighet mot den som är på jorden så kommer i himlen att visa förbarmande över er, dvs. den som är på himlen.

Därmed är denna tolkning som förtydligas av denna hadîth i samma betydelse som alla âyât, vilka vi nämnt några av samt andra ahâdith, där Allâh (’azza wa djall) säger att Han har den Upphöjda Egenskapen.

När vi ställer frågan till de Ahbâsh eller andra som är likt dem i vilseledning: Var är Allâh? Ska deras svar vara såsom tjänarinnan svarade: Allâh är i himlen. Men inte med deras betydelse, adverbialt ”i”, nej. Utan i betydelsen av som för det första hadithen förtydligade, och för det andra vilket våra Salaf us-Sâlih följde, dvs. att Allâh är i himlen, dvs. på himlen, dvs. på tronen, eftersom allt som är över er är himlen.

Därmed stänger man alla vägar framför dessa Ahbâsh, som för det första tror att det inte är tillåtet för muslimen att fråga var Allâh är, och för det andra tror att det inte är tillåtet att säga att Allâh är i himlen. Efter att det visats för dem att profeten (salla Allâhu ’alayhi wa sallam) var den som gjorde denna fråga till Sunnah, dvs. var är Allâh? Och han är den som bevittnade att den tjänarinnan trodde, då hon uttalade Qur’âns uttal: Allâh är i himlen.

Här finns en lektion som jag måste nämna. Nämligen, att här visar det för oss skillnaden mellan livet som den muslimska allmänheten levde i på profetens (salla

Allâhu ´alayhi wa sallam) tid, till och med tjänarinnan som vallade fåren, och mellan det liv som den muslimska allmänheten och många av de specifika idag lever i. För om man ställer denna fråga till många av de speciella, och bland dem är de stora lärde av Azhar (berömt islamiskt universitet i Egypten), vilket beskrivs med det Ädla Azhar. Om man skulle ställa denna fråga till dem, var är Allâh, svarar de inte med tjänarinnans svar. Vad är skillnaden mellan de stora lärde i vår tid, som inte svarar på profetens (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) fråga och mellan fåraherdinnan som kände till det rätta svaret på denna fråga.

Jag säger: detta är ett bevis på att muslimerna på den första tiden allihop uppfostrades, utan någon skillnad mellan den specifika av dem och den allmänne, de uppfostrades alla med profetens (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) uppfostran. Åtminstone i det som har att göra med trosuppfattning, som varje muslim för det första måste förstå och därefter tro på.

Denna tjänarinna, hur kunde hon känna till den korrekta trosuppfattningen? Svaret är: vi kan inte föreställa oss att hon närvarade vid kunskapscirklarna som de stora och specifika av profetens (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) sahâbah närvarade vid, medan de andra inte närvarade vid profetens (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) sittningar.

Om ´Umar ibn Khattâb (radhî Allâhu ´annh) då han fick reda på en hadîth av Abu Hurayrah (radhî Allâhu ´annhu) ångrade sig och sade: vi har blivit sysselsatta av förspillningen på marknaderna. Om detta är ´Umar, vad ska vi då säga om de andra sahâbah och vad ska vi säga om kvinnorna och vad ska vi slutligen säga om tjänarinnorna och fåraherdinnorna.

Vad jag avser med detta är hur denna tjänarinna förstod denna korrekta trosuppfattning som fram till nu vissa av de specifika inom kunskapens folk inte förstår. Hon levde i en miljö som var enig i den korrekta trosuppfattningen, som saknar like på jorden, på grund av profetens (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) närvaro. På grund av ljuset som fanns bland de sahâbah, av män och kvinnor, av de specifika och de allmänna.

Denna tjänarinna tog till sig denna trosuppfattning av sin husbonde. Hennes husbonde hör den korrekta trosuppfattningen, de religiösa domarna av profeten (salla Allâhu ´alayhi wa sallam), men han nöjer sig inte med att behålla det för sig själv, utan sprider det till den han försörjer, den han betalar pengar och kunskap till. Här får vi reda på hur tjänarinnan fått reda på denna korrekta trosuppfattning. För hon levde i den miljö som var enad i förståelsen av den korrekta trosuppfattningen.

Men idag lever muslimerna med skilda och splittrade trosuppfattningar i den största splittringen. Därför finns det ingen räddning för muslimerna i denna tid, förutom om de återgår till det Salaf us-Sâlih var upprättade på och i sig själv verkställer deras profets (salla Allâhu ´alayhi wa sallam) information då han beskrev den räddade sekten och sade (i betydelse):

”Det är den som är upprättad på vad jag och mina Sahâbah är upprättade på”.

Allâhs Hand

Jag ville avsluta talet med denna hadîth, men jag kom att tänka på att i samma fråga som ställdes tidigare fanns att en av sakerna dessa Ahbâsh förnekar är Handen, som Allâh (´azza wa djall) beskrivit Sig med. De säger att Handen är en lem, Subhân Allâh. De talar om sig själv. Hur kan de om Handen som Allâh nämner, säga att det är en lem?

De där är bland de okunnigaste människorna, om de inte är av de vilsnaste människorna.

Detta för att de jämför det icke närvarande med det närvarande. De jämför det mest osedda av det osedda, vilket är Allâh (tabârak wa ta´âlâ), med sig själv.

Detta är den absoluta idiotin, om det inte är den absoluta vilseledningen.

Vi ställer oss vid deras sida och diskuterar, och inte i trosuppfattning. Allâh förbjude att vi ska dela deras trosuppfattning.

Vi säger till dem:

Allâh är Den som beskrivs som Det Fullständiga, säger ni samma som oss?

De måste säga:

Ja, med oss eller säga, nej.

Om de säger nej är det vad som visar deras vilseledning och säkerställer det de tror på. Då har vi inget att säga till dem, för då kommer talet att vara med ateister. Vad som nu fordras är att vi talar med muslimer som bevittnar att det inte finns någon äkta gud utom Allâh och att Muhammad är Allâhs sändebud, utför Salâh osv.

Om de säger att vi är med er och tror att Allâh är en Essens med alla egenskaper av fullkomlighet, då har de sagt emot sig själva, då de säger att Allâh är en Essens och att Han har Egenskaper.

Du där, som talar med de lärde retorikernas ord; när du säger att Handen är en lem, är denna lem i förhållande till din essens?

Är din essens som Allâhs Essens, eller Allâhs Essens som din essens?

Då kommer du att säga: Allâh förbjude. Hans Essens är inte som andras essenser och därmed är inte Hans Egenskaper som skapelsernas egenskaper.

Kära åhörare, därmed är problemet avklarat, man säger i Hans Essens, det man säger i Hans Egenskaper. Man säger i Egenskaperna, det man säger i Essensen, både positivt och negativt. Allâhs Essens har alla Egenskaper av fullkomlighet och Han är fri från alla bristfälliga egenskaper. Det är betydelsen av Hans (ta´âlâ) uttal:

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

*"Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt"*¹¹

Han är Den som hör allt och ser allt. Allâh talade sanning, men Hans Hörsel är inte som vår hörsel och Hans Syn är inte som vår syn.

Dessa som diskuterar i falskhet och gömmer sig bakom sanningens ord – sanning utåt och falskhet invändigt – måste förneka alla Allâhs Egenskaper.

Varför?

På grund av att när man beskriver Allâh med dessa Egenskaper, finns det för det mesta ett likadant uttal, som i betydelsen inte är lika. Allâh (‘azza wa djall) sade om Âdam:

فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

*"Så Vi gjorde honom hörande (samî'an), seende (basîra)"*¹²

och Han beskrev sig själv att Han hör allt (as-Samî'), ser allt (al-Basîr). Därmed avslutar vi detta tal med att säga:

Om Allâh säger att Han hör allt (as-Samî'), ser allt (al-Basîr) och beskrev Âdam (‘alayhis-salâm) med att Han gjorde honom hörande och seende. Om man följer dessa Ahbâshs och deras likars sätt av Mu'attilah (avsättare), måste en av två saker gälla.

Antingen att Allâh inte är som Han säger: "Han som hör allt, ser allt", för det sade Han om Âdam, dvs: "så Vi gjorde honom hörande, seende",

eller att vi säger: nej, Han är såsom Han Själv beskrev Sig, men Hans uttal i Âdam: "så Vi gjorde honom hörande, seende" är inte som det.

En av de båda beskrivningarna måste avsättas. Antingen det som har med Allâh (‘azza wa djall) att göra, och det är otrohet (kufr), eller det som har att göra med Allâhs beskrivning av Âdam (‘alayhis salâm), att Han gjorde honom hörande, seende, att förneka detta är också otrohet (kufr). Därmed cirkulerar de mellan otrohet och otrohet. Det är resultatet för den som inte följer Salaf us-Sâlih och därför sades det:

"allt gott finns i att följa salaf (föregångarna)
och allt ont finns i att följa khalaf (efterföljarna)"

Vi råder alla närvarande att inte lyssna på de lärda inom retorik och inte heller på deras efterföljare. De måste känna till Salafs trosuppfattning så att de (in shâ Allâh) må vara vägleda, och all lovprisan tillkommer världarnas Herre.

¹¹ Ash-Shûrâ 11.

¹² Al-Insân 2.

Nazwa pliku: radd-al-ahbash.doc
Katalog: D:\d o c\islamedyah\darulhadith\pdf\bocker darulhadith
Szablon: C:\Documents and Settings\!maadyaah!\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dot
Tytuł: Svar mot al-Ahbash
Temat:
Autor:
Słowa kluczowe:
Komentarze:
Data utworzenia: 2004-08-16 3:45
Numer edycji: 95
Ostatnio zapisany: 2005-05-15 9:23
Ostatnio zapisany przez: !maadyaah!
Całkowity czas edycji: 5 154 minut
Ostatnio drukowany: 2005-05-15 9:44
Po ostatnim całkowitym wydruku
Liczba stron: 19
Liczba wyrazów: 5 366 (około)
Liczba znaków: 32 197 (około)